

PEKELNÝ STROJ

(Morava)

Město Prostějov bylo dne 2. července 1931 celé vzrušeno zprávou, že ráno v 7.30 hod. byl zastřelen Rudolf Reichmann, 57 letý správce místní továrny Wichterle a Kovařík. Oběť byla zasažena do prsou a poté do hlavy a smrt tudíž nastala okamžitě. Přivolání příslušníci místní četnické stanice pronásledovali 36 roků starého zaměstnance továrny, natěrače Jaroslava Zapárku označeného veřejností jako pachatele činu, až k domu ve Vodní ulici kde bydlel. Četníky obklíčený pachatel řešil svou bezvýchodnou situaci po několika hodinách sebevraždou zastřelením.

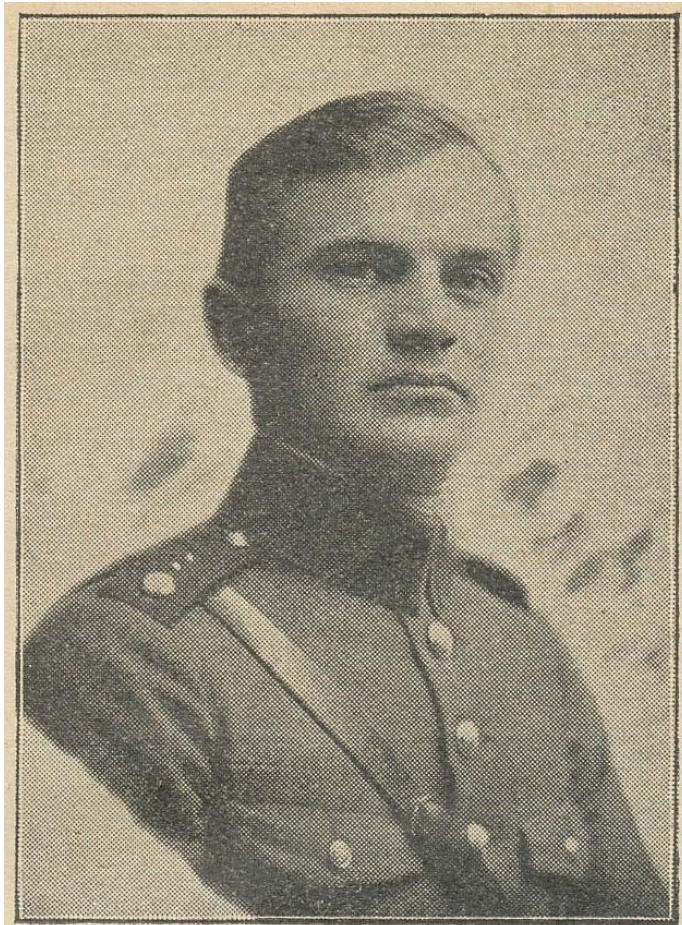
Po ohledání místa činu vraždy správce továrny, kolem 13.30 hod. počala hlídka četnické stanice ve složení štábní strážmistr Josef Studený a strážmistr František Vlkovský, za asistence městského policejního nadstrážníka Karla Ambrose, s domovní prohlídkou Zapárkova bytu, ve snaze vypátrat důkazy, které by objasnily motiv vraždy. Poté co strážmistr Vlkovský otevřel dveře skříně, následovaly krátce po sobě dva výbuchy. Při prvním z nich vyšlehly ze skříně plameny, které způsobily strážmistru Vlkovskému těžké zranění - popáleniny III. stupně v obličejí, na krku a na rukách. Po druhém výbuchu se zbořila jedna ze zdí bytu, došlo k prolomení stropu a k vyražení oken a dveří. Při tomto výbuchu se zasažený strážmistr Vlkovský vzchopil natolik, že vyraženým oknem vyskočil na dvůr, kde klesl v mdlobách. Odtud byl okamžitě převezen první pomocí do místní veřejné nemocnice. Štábní strážmistr Studený byl v době výbuchu našťestí sehnut u stolu a nadstrážník Ambros stál u dveří, oba byli odhozeni směrem ke dveřím do předsíně. Utrpěli pouze menší popáleniny a lehčí zranění.

Dalším vyšetřováním bylo zjištěno, že Zapárka, nastražil výbušný systém do skříně pravděpodobně v úmyslu připravit o život svoji manželku, se kterou již nežil ve společné domácnosti. Pekelný stroj, jak byly dříve označovány nástražné výbušné systémy, byl sestrojen takto: na dno skříně byla postavena cementová nádoba vysoká 13 cm, široká 10,5 cm o tloušťce stěny 2 cm, zhotovená nalitím cementu do skleněné nádoby. Ztuhlá nádoba byla naplněna střelným prachem a vrch nádoby byl přikryt plechovou pokličkou se dvěma otvory. V prvním otvoru, který byl uprostřed, byla položena střelná zápalka, kolem níž byl rovněž nasypán střelný prach. Ve druhém otvoru na straně pokličky byla vsunuta 80 cm dlouhá železná tyč s přimontovaným kladívkem na jednom konci a drátkem spojená se dveřmi tak, aby při jejich otevření padlo kladívko na zápalku, která iniciovala vznícení střelného prachu uvnitř nádoby. Dalším drátkem byly k nádobě připevněny dvě 1/4 litrové lahvičky s benzínem, které se po výbuchu třaskaviny vzňaly a způsobily oheň. Aby Zapárka nebyl sám zraněn při manipulaci se systémem, instaloval ho do skříně po jejím odsunutí od zdi, otvorem vyřezaným v zadní stěně skříně. Otvor poté zalepil papírem a skříň postavil do původního místa. Jaroslav Zapárka, který byl od svých 14 let hluchý, měl zřejmě představu, že spácháním vraždy, sebevraždy a následným výbuchem nástražného systému na sebe upoutá pozornost veřejnosti, u níž chtěl nad sebou vzbudit soucit.

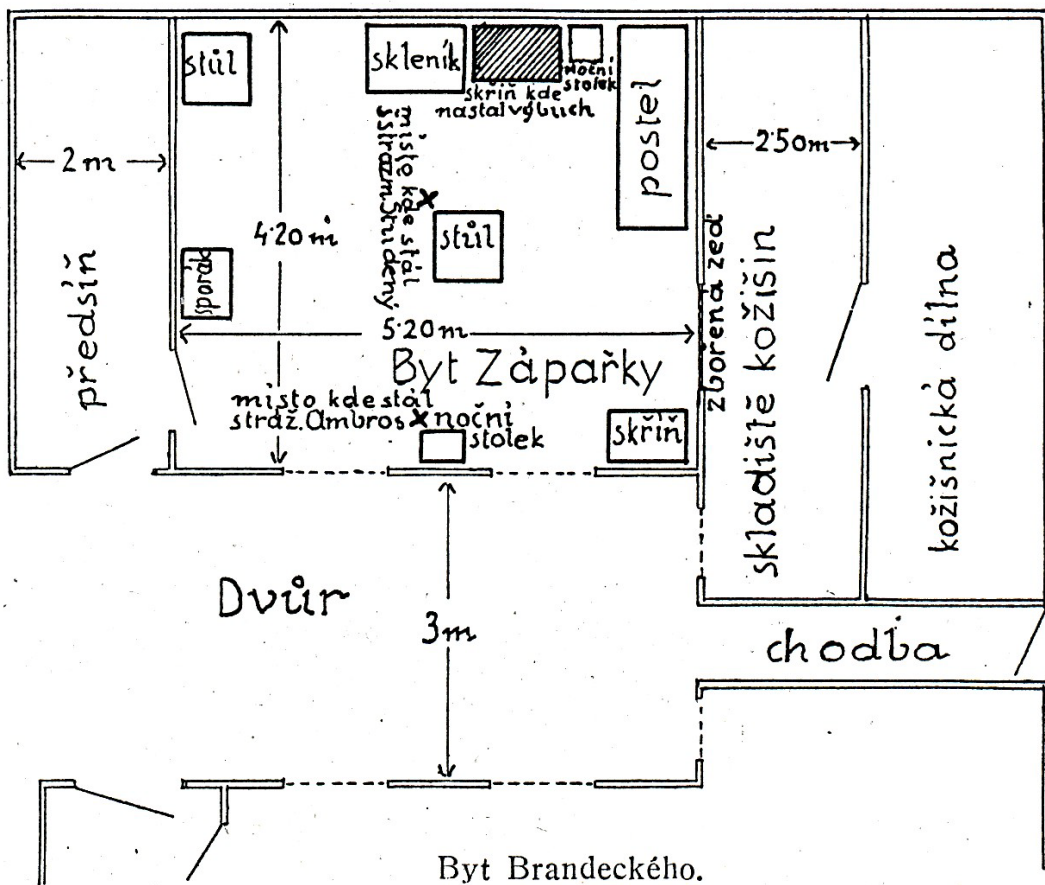
Strážmistr František Vlkovský, který neměl o nástraze ani tušení, přes okamžitě poskytnutou veškerou pomoc podlehl svému těžkému zranění ve veřejné nemocnici v Prostějově dne 7. července 1931. Jeho pohřbu se dne 10. července 1931 na místním hřbitově zúčastnilo asi 170 příslušníků četnictva z blízkého i vzdáleného okolí, deputace místní posádky, policie a nesčetné množství občanů. Nad hrobem se se zesnulým rozloučil podplukovník Eduard Šubčík ze zemského četnického velitelství v Brně.

Autor: JUDr. Michal DLOUHÝ

Povídka byla uveřejněna v knize Michala Dlouhého Ve jménu zákona vydané v roce 2010 nakladatelstvím Pragoline

Strážmistr Fr. Vlkovský.

Náčrtek světnice s okolím, kde nastal výbuch.